

מת (תל אביב) 54378-09-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54378-09-24 מדינת ישראל נ' פלוני(עצור/אסיר בפיקוח)

לפני כבוד השופט עלאא מסארווה

מבקשים מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד

נגד

משיבים פלוני
ע"י ב"כ עו"ד מ' צעידי

החלטה

החלטה זו ניתנת בהמשך ישיר להחלטתי מיום 6.7.25.

לפניי בקשה חוזרת לשינוי כתובת המעצר באיזוק אלקטרוני לכתובת מגוריו של המבקש במועד ביצוע העבירה.

מדובר בעבירת אלימות חמורה מאוד. המבקש דקר באמצעות סכין את המתלונן, לאחר שאיים עליו לעשות קודם לכן. נסיבות ביצוע העבירה הן מחמירות. על כך עמדתי בהחלטות קודמות. בתמצית, אציין כי עקב ויכוח על עניין של מה בכך (סכסוך חניה בין שכנים), שלף המבקש סכין וביקש לדקור את המתלונן, אך המתלונן ברח מהמקום, מעד, אנשים ששהו במקום ניסו למנוע בעדו, ואולם המבקש גילה נחישות רבה משהצליח להתגבר על ההתנגדות, בעזרת אחר, הגיע למתלונן שיסף את בטנו ודקרו אותו בידו. מדובר במספר דקירות. האירוע הונצח בסרטוני מצלמות אבטחה.

המבקש בעל עבר פלילי. הוא צבר לחובתו שבע הרשעות קודמות בעבירות אלימות חמורות, בדומה למיוחס לו בתיק הנוכחי. התסקירים שהוגשו בעניינו לא היו חיוביים. לכן, הוריתי על מעצרו עד תום ההליכים בתחילת הדרך. עם זאת, נוכח טענות עיקשות למצב רפואי קריטי, השארתי פתח לעיון חוזר אם ההגנה תצליח, באמצעות חוות דעת רפואית, לבסס את טענתה כי המשך מעצרו עלול לסכן את חייו.

בהמשך, ולאחר הדיונים נוספת, ולאחר שנטען בפניי למצב רפואי קריטי במיוחד, הוריתי על המשך מעצרו של המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני בכתובת (בX) המרוחקת ממקום ביצוע העבירה (Y).

מאז העברתו למעצר באיזוק אלקטרוני, הוגשו עשרות בקשות על ידי המבקש, ליציאות למטרות שונות, חלקן לתכלית של טיפול רפואי וחלק למטרות שונות, חלקן התקבל וחלק אחר נדחה.

הערתי שוב ושוב על ריבוי הבקשות המוגשות בתיק זה. תוך שהסברתי שמדובר בזכותו המלאה של המבקש לחזור ולהגיש בקשות ליציאה, אך הסברתי שהבקשות הרבות אינן עולות בקנה אחד עם הטענה למצב רפואי קריטי כפי שהוצג ערב ההחלטה למעצר בפיקוח אלקטרוני.

עוד הוגשו בקשות נוספות, ובכלל זה אישור אשתו של המשיב כערבה בתיק. זאת על אף קושי שעלה מעצם מעורבותה הרגשית של האישה בתיק. שירות המבחן לא מצא אותה ערבה מפקחת מתאימה. לאור בקשה חוזרת גם בעניין זה, ביקשתי התייחסות שירות המבחן, ולאחר ששקלתי שוב בעניין, ולא בלי התלבטות, אישרתי את אשתו של המבקש כערבה. על מנת להדגיש את הדברים אפנה להחלטתי מיום 5.6.25 בעניין זה:

"נותר לדיון ענין הערבה המפקחת, אשתו של המבקש. בעניין זה התלבטתי רבות ולאחר שבחנתי את הדברים שוב וקראתי את התסקיר, הגעתי למסקנה, לא בלי התלבטות, שניתן לאשר את אשתו של המבקש כמפקחת וזאת מהטעמים הבאים:

בעבר שרות המבחן לא מצא את הערבה כמתאימה למשימת הפיקוח. היום שרות המבחן סבור שהאישה מגלה יותר מודעות לדפוסיו של המבקש ומפגינה דומיננטיות וסמכותיות כלפיו. רוצה לומר שהשינוי בעמדת שרות המבחן נובע מהתרשמות לגבי שינוי בגישה של הערבה המוצעת.

כמו כן, עיקר הטענות המוצדקות שהעלתה התביעה נגד התאמתה של הערבה המוצעת, חוזר לנתונים מהעבר, לרבות התנהלות בעניין פיקוח של הערבה המוצעת בתיק אחר של בנה וכן התנהלותה בתיק זה אל מול השוטרים שהגיעו כדי לעצור את המבקש. מאז חלפו חודשים רבים וכאמור שרות המבחן המליץ על הערבה המוצעת לאור התרשמות הן משינוי אצלה והן מהתרשמות שהמבקש עצמו נשמע יותר לגבולות המוטלים עליו. לצד כל אלה אין לשכוח כי המבקש סובל ממצב רפואי לא פשוט שמביא אותו לאשפוזים תכופים בבתי חולים.

כפי שציינה הערבה המוצעת, במצבו הרפואי של המבקש, הוא תלוי בה ולכן הוא נשמע לה, כך שמשימת הפיקוח עליו קלה יחסית מבעבר.

כמו כן, נימוק נוסף הוא ההסבר שניתן ע"י ההגנה לגבי צרכים שונים של טיפול במבקש, אשר מחייב אדם קרוב למבקש, שיטפל בו גם בהינתן צרכים סניטריים."

במסגרת הבקשה הנוכחית התבקשתי שוב (בפעם השלישית) להורות על שינוי כתובת המעצר לביתו, שם מתגוררת אשתו, ושם בוצעו העבירות מושא כתב האישום.

צינתי בהחלטות קודמות שלא עולה בדעתי לסכן את המתלונן ולהחזיר את המבקש לסביבה הטבעית שלו בקרבת המתלונן.

המבקש טען כי המתלונן העתיק את מקום מגוריו מהעיר Y. לכן, ביקשתי מהתביעה לבדוק את הטענה, והתביעה השיבה כי המתלונן עבר להתגורר בעיר צמודה לעיר Y.

דעתי היא שלכתובת המעצר משמעות משולשת. ראשית, ריחוק גיאוגרפי מהמתלונן. שנית, חזרת המבקש לסביבה הטבעית עלולה להגביר את רמת הסיכון מפניו. שלישית, שינוי במקום המעצר משליך על זהות הערבים העיקריים. שכן, ההנחה ההגיונית היא שכאשר אדם נמצא במעצר בכתובת מסוימת, הערבים המרכזיים והעיקריים יהיו כאלה שמתגוררים דרך קבע באותו בית, בעוד שהערבים האחרים, כך יש להניח, יהיו ערבים מגבים.

לכן, העתקת מקום המעצר איננה בגדר שינוי טכני חסר משמעות. אם המעצר יועתק לבית מגורי המשיב, אשתו, שהוספה רק בשלב מאוחר מאוד כערבה, ולאחר התלבטות רבה, תהפוך להיות הערבה המרכזית והעיקרית. כמו כן, העתקת מקום המעצר חזרה לסביבה הטבעית של המבקש, שם בוצעו העבירות, תגביר את הסיכון הנשקף מפניו, בצל החשש להתרופפות שתוביל בסוף להפרת תנאים. כל זאת, כאשר המרחק הגיאוגרפי בין המבקש למתלונן מצטמצם באופן משמעותי מאוד.

מכאן, שלא די בכך שהמתלונן עבר להתגורר בעיר צמודה וסמוכה לעיר Y כדי להצדיק החזרתו של המבקש לעיר Y.

מנגד, אינני יכול להתעלם לחלוטין מהמלצת שירות המבחן בעניין הפחתה ברמת הסיכון בחלוף הזמן. שירות המבחן המליץ על הוספת האישה למערך הפיקוח (החלטה בעניין זה ניתנה) והמליץ אף על העתקת מקום המעצר (אף שלא היה מודע לכתובת העדכנית של המתלונן).

בהקשר זה ציינתי (בהחלטה מיום 5.6.25) כי:

"לענייננו, אינני סבור שמסוכנותו של המבקש פחתה. זאת על אף האמור בתסקיר שרות המבחן.

המבקש פצע את המתלונן עקב סכסוך על חניה והוא רדף אחריו על אף שאחרים ניסו להניא אותו מלעשות כן. המדובר באירוע המלמד על מסוכנות ועברו הפלילי של המבקש רק מוסיף נדבך נוסף לכך".

לאור זאת, ואף שלא מצאתי לעת הזו לאמץ חלק זה בהמלצות שירות המבחן, ולאור הנימוקים שציינתי לעיל, בכלל זה רמת הסיכון הנובעת מהמעשים המיוחסים למבקש בצל עברו הפלילי המכביד מאוד והרלוונטי, מצאתי לאשר למבקש מספר שעות התאווירות אחת לשבוע בגבולות X, בימי שישי בין השעות 10:00-13:00 בליווי ובפיקוח מי מהעריבים. זאת, על מנת להקל במעט על המבקש השוהה במעצר באיזוק אלקטרוני תקופה לא קצרה (מיום 9.1.25). אחר הכל, המבקש בעל עבר פלילי בעבירות אלימות חמורות וקשות, נטל סכין ודקר את שכנו, שיסף את בטנו, גם לאחר שהמתלונן נס על נפשו, כל זאת רקע של סכסוך שכנים בנושא חניה.

ניתנה היום, כ' תמוז תשפ"ה, 16 יולי 2025, בהעדר
הצדדים.